

faa snart som muligt, hvor langt man kunde strække sig fra den anden Side, og hvorpaa dette Forslag strandede. — Jeg føler mig ikke meget fristet til at indlade mig med det ærede Medlem for Ribe (Bust). Hans Udtalelser vare jo af den Slags, der heller ikke trænge til nogen som helst Smødegaaelse. Jeg skal blot med Hensyn til Statsdriften bemærke — og det ved det ærede Medlem lige saa godt som jeg — at det ikke er min Skyld, naar den ikke blev gennemført. Det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at det strandede paa Regeringens Erklæring. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem søger at faa Folk til at tro, at jeg har nogen som helst Lod eller Del deri. Smød det Forslag, der fremkom i Fællesudvalget, udtalte det ærede Medlem sig meget skarpt. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at Ordføreren for det ærede Medlems Parti selv fremsatte et saadant Forslag om Subvention, men vel at mærke et Forslag, hvorefter det hele blev lagt i Indenrigsministerens Haand, medens det efter vort Forslag lagdes i de sammensluttede Landbosforeningers Hænder, naturligvis under Indenrigsministerens Kontrol. Det ærede Medlem stemte dog for det af mig stillede Underændringsforslag. Han vilde ikke stemme for det hele Forslag, men stemte dog for Underændringsforslaget og min deri indeholdte Affattelse af Subventionen, og jeg kunde derfor ikke tro, at den efter det ærede Medlems Mening var saa grumme forfærdet. Hvad dernæst det forfærdelige ved at gøre nogle Indrømmelser med Hensyn til de militære Bevillinger angaar, var jo Indrømmelsen med Hensyn til Militærarbejderne ogsaa en af dem, som den ærede Ordfører bød paa, og jeg antager ikke, at det ærede Medlem vil stemme imod sin Ordfører. (Afbrydelse af Bust). Mine Udtalelser om, at intet af disse Spørgsmaal var af principiel Betydning, vare kun et Citat af, hvad den ærede Ordfører har sagt. Hvad dernæst det ærede Medlems Udtalelser angaaende Forliget angaar, have vi jo hørt dem saa ofte, og alle det ærede Medlems mange grove Ord kunne ikke bevirke, at den Rendsgering omslødtes, at hvis ikke Forliget havde været, havde det ærede Medlem og det høje Ting ikke i Dag kunnet hævde deres Rej-Ret.

Ordføreren (C. Hage). Det er kun en lille Berigtigelse til det ærede Medlem,

som nu satte sig. Han påafstod, at jeg havde sagt, at Nægtelsen af disse militære Bevillinger ikke har nogen principmæssig Betydning. Jeg maa, for ikke at misforstås, nøjagtig gentage, hvad jeg har sagt. Jeg sagde, at ingen entelt af disse Nægtelser har principiel Betydning, men at de have det som en Helhed. Jeg har gentagne Gange under disse Forhandlinger udtalt, at det ikke for Folketinget kan være afgørende, om der bevilges lidt mere Kruidt eller lidt færre Kardæster. Det er for os temmelig ligegyldigt. Det principmæssige ligger for os i, at vi gennem de foreslaaede Medtættelser fastholde vort Dnske om at faa de militære Bevillinger bragte ned til et rimeligt Beløb. Derfor staa disse Forslag som en Helhed. Der kan lægges lidt til eller trækkes lidt fra ved Ombytning mellem Posterne; men at der røffedes ved Summen som Helhed, vilde Folketinget ikke kunne være gaaet ind paa. — Det ærede Medlem vil forklare Hensigten med sit Forslag derhen, at han ønskede at bringe det ned her i Tinget, stolende paa, at det kunde vinde Tilslutning. Jeg kan tænke mig Muligheden af, at dette har været hans Mening; men det ærede Medlem maa dog vide, at man i et Fællesudvalg staa saaledes, at Repræsentanterne for hvert Tings Flertal maa sige god for, hvad der kan gennemføres i hvert af Tingene; hvis de ikke ere i Stand dertil, arbejder man fuldstændig hen i Binden, og saa kan der ikke gøres nogen Indstilling, som man kan stole paa vil blive gennemført. At det ærede Medlem har haft den Hensigt her i Salen at søge at sprænge Flertallet, kan jeg meget vel antage; men jeg maa beklage, at hans Illusioner i saa Henseende have forledet ham til at være med til at gøre Forsøg paa at tvinge Folketinget til at opgive sin Ret.

Bust: Skønt det ærede Medlem jo maaste sige saa meget ned paa en saadan Bonde som mig, at han ikke vil svare mig, skal jeg dog sige til det ærede Medlem, at naar han taler om, at jeg har stemt for hans Subvention, er det vel rigtigt, men det ærede Medlem maa ogsaa indrømme, at jeg vel har stemt for den, men ikke for de Gaver, han vilde give derfor. Jeg kan ikke tro andet, end at det ærede Medlem, der saa jærlig tørstede efter at føre an i